

הושע - ללא ניקוד

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד

הושע פרק-א

א דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: ב תחלת דבר יהוה בהושע ג ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: ד וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: ה ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל: ו והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל: ז ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: ח ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: ט ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: י ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: יא

הושע פרק-ב

א והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: ב ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל: ג אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: ד ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה: ה פן אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתייה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: ו ואת בניה לא

ארחם כי בני זנונים המה: **[ז]** כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי: **[ח]** לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: **[ט]** ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: **[י]** והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: **[יא]** לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: **[יב]** ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: **[יג]** והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה: **[יד]** והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתי ליער ואכלתם חית השדה: **[טו]** ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה: **(ס)** **[טז]** לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה: **[יז]** ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים: **[יח]** והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: **[יט]** והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: **[כ]** וקרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: **[כא]** וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: **[כב]** וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה: **(פ)** **[כג]** והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: **[כד]** והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל: **[כה]** וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי: **(פ)**

הושע פרק-ג

[א] ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישי ענבים: **[ב]** ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: **[ג]** ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך: **[ד]** כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: **[ה]** אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים: **(פ)**

הושע פרק-ד

א שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ: **ב** אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו: **ג** על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו: **ד** אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמד כמריבי כהן: **ה** וכשלת היום וכשל גם נביא עמד לילה ודמיתי אמד: **ו** נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני: **ז** כרבים כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר: **ח** חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: **ט** והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: **י** ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: **יא** זנות ויין ותירוש יקח לב: **יב** עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם: **יג** על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: **יד** לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: **טו** אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה: **טז** כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב: **יז** חבור עצבים אפרים הנח לו: **יח** סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה: **יט** צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם: **פ**

הושע פרק-ה

א שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור: **ב** ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: **ג** אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: **ד** לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו: **ה** וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם: **ו** בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: **ז** ביהוה בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם: **ח** תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריך בנימין: **ט** אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה: **י** היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי: **יא** עשוק אפרים רצוף משפט כי הואיל הלך אחרי צו: **יב** ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה: **יג** וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור: **יד** כי אנכי

כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל:
[טו] אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם
ישחרנני:

הושע פרק-ו

[א] לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויתבשנו: **[ב]** יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: **[ג]** ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מוצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: **[ד]** מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך: **[ה]** על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא: **[ו]** כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות: **[ז]** והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי: **[ח]** גלעד קרית פעלי און עקבה מדם: **[ט]** וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו: **[י]** בבית ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל: **[יא]** גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי: **[פ]**

הושע פרק-ז

[א] כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ: **[ב]** ובל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו: **[ג]** ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים: **[ד]** כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו: **[ה]** יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את לצצים: **[ו]** כי קרבו כתנור לבם בארבע כל הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: **[ז]** כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי: **[ח]** אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה: **[ט]** אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע: **[י]** וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת: **[יא]** ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו: **[יב]** כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם: **[יג]** אוי להם כי נדדו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים: **[יד]** ולא זעקו אלי בלבם כי יילילו על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: **[טו]** ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע: **[טז]** ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים:

הושע פרק-ח

[א] אל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורת פשעו :
[ב] לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל : **[ג]** זנח ישראל טוב אויב ירדפו :
[ד] הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם
עצבים למען יכרת : **[ה]** זנח עגלך שמרון חרה אפי במ עד מתי לא יוכלו
נקין : **[ו]** כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה
עגל שמרון : **[ז]** כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה
קמח אולי יעשה זרים יבלעהו : **[ח]** נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין
חפץ בו : **[ט]** כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים : **[י]** גם
כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים : **[יא]** כי הרבה
אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא : **[יב]** אכתוב לו רבו תורת
כמו זר נחשבו : **[יג]** זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה
יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישובו : **[יד]** וישכח ישראל את
עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה
ארמנתיה : **[פ]**

הושע פרק-ט

[א] אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על
כל גרנות דגן : **[ב]** גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה : **[ג]** לא ישבו
בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו : **[ד]** לא יסכו ליהוה
יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אוניס להם כל אכליו יטמאו כי לחמם
לנפשם לא יבוא בית יהוה : **[ה]** מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה :
[ו] כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מף תקברם מחמד לכספם קמוש
יירשם חוח באהליהם : **[ז]** באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל
אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה : **[ח]** צפה אפרים
עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו : **[ט]** העמיקו
שחתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאותם : **[י]** כענבים במדבר
מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו
בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם : **[יא]** אפרים כעוף יתעופף
כבודם מלדה ומבטן ומהריון : **[יב]** כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים
מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם : **[יג]** אפרים כאשר ראיתי לצור
שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הרג בניו : **[יד]** תן להם יהוה מה תתן
תן להם רחם משכיל ושדים צמקים : **[טו]** כל רעתם בגלגל כי שם
שנאתים על רע מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם

סררים: {טז} הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדי בטנם: {יז} ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים: (ס)

הושע פרק-י

{א} גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות: {ב} חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם: {ג} כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: {ד} דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי: {ה} לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו: {ו} גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: {ז} נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים: {ח} ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו: {ט} מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה: {י} באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי עינתם {יא} ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב: {יב} זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא וירה צדק לכם: {יג} חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך ברב גבוריך: {יד} וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בניס רטשה: {טו} ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

הושע פרק-יא

{א} כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: {ב} קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון: {ג} ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים: {ד} בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: {ה} לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: {ו} וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: {ז} ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם: {ח} איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: {ט} לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: {י} אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג

ויחרדו בנים מים: **[יא]** יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור
והושבתים על בתיהם נאם יהוה: **(ס)**

הושע פרק-יב

[א] סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם
קדושים נאמן: **[ב]** אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב ושד ירבה
וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: **[ג]** וריב ליהוה עם יהודה
ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: **[ד]** בבטן עקב את אחיו ובאונו
שרה את אלהים: **[ה]** וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו
ושם ידבר עמנו: **[ו]** ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: **[ז]** ואתה באלהיך
תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד: **[ח]** כנען בידו מאזני
מרמה לעשק אהב: **[ט]** ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי
לא ימצאו לי עון אשר חטא: **[י]** ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד
אושיבך באהלים כימי מועד: **[יא]** ודברתי על הנביאים ואנכי חזון
הרביתי וביד הנביאים אדמה: **[יב]** אם גלעד און אך שוא היו בגלגל
שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי: **[יג]** ויברח יעקב שדה
אדם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: **[יד]** ובנביא העלה יהוה את
ישראל ממצרים ובנביא נשמר: **[טו]** הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו
יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו:

הושע פרק-יג

[א] כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: **[ב]** ועתה
יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים
כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון: **[ג]** לכן יהיו כענן בקר
וכטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה: **[ד]** ואנכי יהוה אלהיך
מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי: **[ה]** אני ידעתוך
במדבר בארץ תלאבות: **[ו]** כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על כן
שכחוני: **[ז]** ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור: **[ח]** אפגשם כדב
שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם:
[ט] שחתך ישראל כי בי בעזרך: **[י]** אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך
ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: **[יא]** אתן לך מלך באפי ואקח
בעברתי: **(פ)** **[יב]** צרור עון אפרים צפונה חטאתו: **[יג]** חבלי יולדה יבאו
לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים: **[יד]** מיד שאול אפדם
ממות אגאלם אהי דברוך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני:

טו כי הוא בן אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה :

הושע פרק-יד

א תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו : **ב** **פ** שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך : **ג** קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו : **ד** אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום : **ה** ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו : **ו** אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון : **ז** ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון : **ח** ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון : **ט** אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא : **י** מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בס ופשעים יכשלו בס : **פפפ**